NORAKSTS
Lieta Nr.42471406

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 6.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Suipe

piedaloties atbildētājas – Cēsu rajona Priekuļu pagasta pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Priekuļu pagasta padomes Administratīvās komisijas pārstāvim Valentīnam Ciguzim

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *K.M.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikuma par Priekuļu pagasta Administratīvās komisijas (turpmāk – arī atbildētājs) 2006.gada 4.jūlija lēmuma Nr.P45/51 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 17.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu.

[2] 2006.gada 14.jūnijā pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA091473.

2006.gada 4.jūlijā atbildētājs pieņēma pārsūdzēto lēmumu un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 176.pantu sodīja pieteicēju ar naudas sodu Ls 25 apmērā.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka pieteicējs 2006.gada 12.jūnijā plkst. 21:30 makšķerēja Priekuļu pagasta „Lejas Kūļu" īpašuma dīķī bez dīķa īpašnieces pilnvarotās personas *A.I.* atļaujas, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2006.gada 10.janvāra noteikumu Nr.31 prasības.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar LAPK 176.pantu konstatējama patvarība.

[3] Pieteicējs uzskata pārsūdzēto lēmumu par prettiesisku saskaņā ar turpmāk minēto.

[3.1] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, kādu Ministru kabineta 2006.gada 10.janvāra Noteikumu Nr.31 punktu pieteicējs pārkāpis. Tādējādi, atbildētājs pārkāpis Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta prasības.

[3.2] Atbildētājs nav izvērtējis lietas apstākļus saskaņā ar LAPK 271.panta prasībām. Pieteicējs Administratīvajai komisijai paskaidroja, ka izlicies makšķerējam, makšķerei vispār nebija āķa un pludiņa, kas ir pretēji Zvejniecības likuma 1.pantā minētajam.

Saskaņā ar Zvejniecības likuma 10.panta pirmo daļu pie privātajiem ezeriem ir jābūt attiecīgām norādēm par aizliegumu tajos makšķerēt. Pie „Lejas Kūļu" dīķa šāda aizlieguma nav.

Pieteicējs 2006.gada 12.jūnijā ar makšķerēšanu nenodarbojās.

Ministru kabineta 2006.gada 10.janvāra Noteikumi Nr.31 izdoti saskaņā ar Zvejniecības likumu un, konstatējot pārkāpumu, piemērojama administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK 80.panta pirmo daļu, kuru piemērot nav pašvaldību administratīvo komisiju kompetencē.

[3.3] Saskaņā ar LAPK 248.pantu noteiktas prasības administratīvā pārkāpuma protokolam. 2006.gada 14.jūnijā sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādītas pārkāptās tiesību normas.

[3.4] Nosakot administratīvo sodu nav izdarīti lietderības apsvērumi.

[4] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un paskaidro tālāk minēto.

[4.1] Pieteicējs iepazīstināts ar lietas apstākļiem sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, par ko parakstījies. Pieteicējs piedalījās arī Administratīvās komisijas sēdē, kur sniedza paskaidrojumus. Pieteicējs nebija izteicis lūgumu par advokāta palīdzības nepieciešamību.

[4.2] Sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols atbilst LAPK 248.panta prasībām.

Ministru kabineta 2006.gada 10.janvāra Noteikumi Nr.31 piemēroti pēc analoģijas ar Civillikuma 1036. un 1039.pantu par īpašnieka tiesībām. Tādējādi, nav pamatota pieteicēja atsauce uz LAPK 80.panta pirmo daļu.

Atbildētājs piekrīt pieteicēja argumentam, ka viņš nemakšķerēja, tādējādi, precīzāks būtu jēdziens „imitēja makšķerēšanu".

[4.3] Lietderības apsvērumi izteikti administratīvās komisijas sēdes protokolā.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis noraidīja prasību saskaņā ar pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto.

Pieteicējs uz tiesa sēdi nebija ieradies, bet rakstveida iesniegumā tiesai piekrita lietas izskatīšanai bez viņa klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, secina, ka pieteikums ir pamatots.

[7] Izskatot lietas materiālus, tiesa konstatē tālāk minētos faktus.

[7.1] 2006.gada 13.jūnijā Cēsu rajona policijas pārvaldē saņemts *D.I.* iesniegums par to, ka 2006.gada 12.jūnijā plkst.21:30 „Lejas Kūļu" dīķī pieteicējs makšķerēja bez īpašnieka atļaujas. *D.I.* aizrādīja, bet pieteicējs aizrādījumu ignorēja (lietas 24.lapa).

[7.2] Saskaņā ar lietā esošo administratīvā pārkāpuma protokolu 2006.gada 12.jūnijā plkst.21:30 pieteicējs atradās „Lejas Kūļu" īpašumā un patvarīgi makšķerēja (lietas 23.lapa).

[7.2] 2006.gada 14.jūnijā pieteicējs sniedza paskaidrojumu, ka makšķeri paņēmis, lai pakaitinātu kaimiņieni (lietas 25.lapa).

[7.3] Kā izriet no Priekuļu pagasta Administratīvās komisijas sēdes 2006.gada 4.jūlija protokola, pieteicējs piedalījās Administratīvās komisijas sēdē un sniedza paskaidrojumus (lietas 26.-28.lapa).

[8] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti administratīvi sodīts saskaņā ar LAPK 176.pantu.

[9] LAPK 9.pants noteic, ka ar administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 176.pants paredz administratīvo atbildību par patvarību – kādas darbības izdarīšanu patvaļīgi, apejot likumā noteikto kārtību, ja šī patvarība nav saistīta ar ievērojama zaudējuma nodarīšanu, uzliekot naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem.

Kā norādīts tiesu praksē, lai sauktu personu pie administratīvās atbildības, jākonstatē administratīvā pārkāpuma sastāvs. Proti, objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse, kas izriet no LAPK 9.panta un piemērojamās tiesību normas. Jākonstatē visas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes.

Tiesu praksē norādīts, ka LAPK 176.pants ietverts četrpadsmitajā nodaļā „Administratīvie pārkāpumi, kas apdraud noteikto pārvaldes kārtību" un no minētās tiesību normas izriet, ka administratīvā pārkāpuma sastāvu veido: administratīvā pārkāpuma objekts – pārvaldes kārtība; administratīvā pārkāpuma objektīvā puse – aktīvas darbības, kas izdarītas, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību un šo darbību rezultātā nav nodarīts būtisks kaitējums; administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – ar nodomu izdarīts pārkāpums; administratīvā pārkāpuma subjekts – (atbilstoši LAPK 12.pantam) persona, kura sasniegusi četrpadsmit gadu vecumu.

Tādējādi, piemērojot minēto tiesību normu, jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā neiztrūkst kāda no administratīvā pārkāpuma pazīmēm, kas paredzēta LAPK 176.pantā.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 9.pants noteic, ka valsts pārvalde Ministru kabineta vadībā pilda izpildvaras administratīvās funkcijas (valsts pārvaldes funkcijas), kas sastāv no atsevišķiem pārvaldes uzdevumiem un atbildības par to izpildi. Tādējādi ar noteikto pārvaldes kārtību LAPK četrpadsmitās nodaļas izpratnē ir saprotama tiesību normās noteikta izpildvaras administratīvo funkciju īstenošana. Minēto apliecina arī LAPK četrpadsmitajā nodaļā iekļautie administratīvo pārkāpumu sastāvi, citstarp: ļaunprātīga nepakļaušanās policijas darbinieka vai zemessarga likumīgam rīkojumam vai prasībai; necieņa pret izziņas, izmeklēšanas un prokuratūras iestādēm; kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkciju realizējošas valsts institūciju amatpersonu likumīgo prasību neizpildīšana; policijas kontroles noteikumu pārkāpšana; dzīvošana bez pases vai deklarētas dzīvesvietas; izvairīšanās no reģistrācijas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes teritoriālajās nodaļās; apzināti nepatiesu ziņu sniegšana dzīvesvietas deklarēšanas iestādēm; valsts

robežas režīma pārkāpšana; patvaļīga iekļūšana militārajos objektos un militāro objektu aprīkojuma bojāšana.

Turklāt iepriekšminētajos administratīvajos pārkāpumos pret pārvaldes kārtību administratīvo pārkāpumu subjekti ir personas, kurām valsts pārvaldes institūcijās nav dienesta pienākumu un kuras šo institūciju darbību apdraud no ārienes.

Līdz ar to Administratīvo lietu departamenta ieskatā persona, rīkojoties privāto tiesību jomā, kaut arī pārkāpjot kādas citas personas subjektīvās tiesības, nevar veikt patvarību LAPK 176.panta izpratnē. Proti, strīdi starp diviem privāto tiesību subjektiem ir risināmi Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā (skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 27.oktobra spriedumu lietā SKA-303).

Tiesa secina, ka, Zvejniecības likumā iekļautā prasība – tiesības zvejot privātīpašumā tikai ar īpašnieka atļauju, izriet no valsts pārvaldes attiecībām.

Saskaņā ar LAPK 210.panta pirmajā daļā noteikto pašvaldības administratīvo komisiju kompetenci tās var izskatīt administratīvā pārkāpuma lietas, kas izriet no LAPK 176.panta.

Ņemot vērā likuma „Par pašvaldībām" 3.pantā minēto, pašvaldība ir vietējā pārvalde, kas ar pilsoņu vēlētas pārstāvniecības — domes (padomes) — un tās izveidoto institūciju un iestāžu starpniecību nodrošina likumos noteikto funkciju, kā arī šajā likumā paredzētajā kārtībā Ministru kabineta doto uzdevumu un pašvaldības brīvprātīgo iniciatīvu izpildi, ievērojot valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju intereses. Kā izriet no minētā likuma 4.panta, realizējot vietējo un rajonu (reģionālo) pārvaldi, pašvaldības likumā noteiktajos ietvaros ir publisko tiesību subjekts.

Tādējādi, tiesa secina, ka pašvaldības administratīvās komisijas LAPK 176.pantu piemēro gadījumos, kad pašvaldības izveidotās institūcijas un amatpersonas pilda pārvaldes uzdevumus. Proti, tiek traucēta pašvaldības kā izpildvaras administratīvo funkciju īstenošana tās administratīvajā teritorijā.

Konkrētajā lietā pieteicējs imitēja makšķerēšanu kaimiņos esošajā īpašumā, kaitinot kaimiņieni. Kā atzinis atbildētājs, pieteicējs nav saukts pie administratīvās atbildības par makšķerēšanas noteikumu pārkāpumu, bet par atrašanos svešā īpašumā bez īpašnieka atļaujas.

Tādējādi, tiesa secina, ka no piemērojamās tiesību normas izriet, ka tā piemērojama gadījumos, ja persona neievēro normatīvajos aktos noteikto pārvaldes kārtību. Tomēr, tiesa norāda, ka LAPK 176.pantā iekļautā tiesību norma nav attiecināma uz gadījumiem, kad tiek aizskartas nekustamā īpašuma īpašnieka tiesības.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atbildētājs konkrētajā lietā piemērojis tiesību normu, kas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

[10] Administratīvā procesa likuma 84.pants noteic, ka administratīvais akts ir tiesisks, ja tas atbilst tiesību normām, bet prettiesisks, ja neatbilst tiesību normām.

Kā norādīts tiesību teorijā, izšķir administratīvā akta materiālo un procesuālo prettiesiskumu. Materiālā tiesiskuma prasības ietver pareizu

materiālo tiesību normu izvēli, interpretēšanu un piemērošanu konkrētajam gadījumam.

No minētā izriet, ka, piemērojot lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu materiālo tiesību normu, administratīvais akts atzīstams par prettiesisku.

Konkrētajā lietā atbildētājs pārsūdzēto lēmumu pamatojis ar tiesību normu, kura neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem (skat.[9]).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir prettiesisks un atceļams.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.- 251. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

K.M. pieteikumu **apmierināt.**

Atzīt par prettiesisku Priekuļu pagasta Administratīvās komisijas 2006.gada 4.jūlija lēmumu Nr.P45/51 un atcelt ar tā pieņemšanas dienu, izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ D. Suipe
Rīgā, 2008. gada 06.jūnijā